

Jak vznikly všechny různé “rasy”?

Co je “rasa”? Jak vznikly různé barvy kůže? Jaké jsou následky falešných názorů o “rase”? Jsou černí lidé výsledkem prokletí Cháama?

Podle Bible jsou dnes všichni lidé na zemi potomky Noeho a jeho ženy, jeho třech synů a jejich žen, a před nimi Adama a Evy (Gen 1-11). Existuje však mnoho různých skupin často nazývaných “rasy” se zdánlivě velmi rozdílnými rysy. Nejviditelnější z nich je barva pleti. Mnoho lidí v tom vidí důvod k pochybnostem o historické výpovědi Bible. Věří, že různé skupiny mohly povstat pouze odděleným vývojem v průběhu desítek tisíciletí. Nicméně, jak uvidíme, z biologických důkazů nic takového nevyplývá.

Bible nám říká, že obyvatelstvo, které pocházelo z rodiny Noeho, mělo společnou řeč, a protože žilo na jednom místě, neuposlechlo vlastně Boží přikázání “naplnit zemi” (Gen 9,1; 11,4). Bůh zmátl jejich jazyk a tím rozdělil obyvatelstvo do menších skupin, které se rozšířily po zemi (Gen 11,8-9). Moderní genetika ukazuje, jak se mohou po takovém rozdělení obyvatelstva vyvinout rozdíly v barvě kůže již za několik generací. Existují přesvědčivé důkazy, že různé skupiny lidí, které existují dnes, *nebyly* odděleny po velmi dlouhá období.¹

Co je “rasa”?

Ve skutečnosti existuje jediná rasa – lidská. Bible nás učí, že Bůh “stvořil z jedné krve všechno lidstvo” (Sk 17,26). Písmo rozlišuje lidi podle kmenových a národních uskupení, ne podle barvy pleti nebo tělesných rysů. Samozřejmě jsou skupiny lidí, které mají jisté společné rysy, jimiž se odlišují od

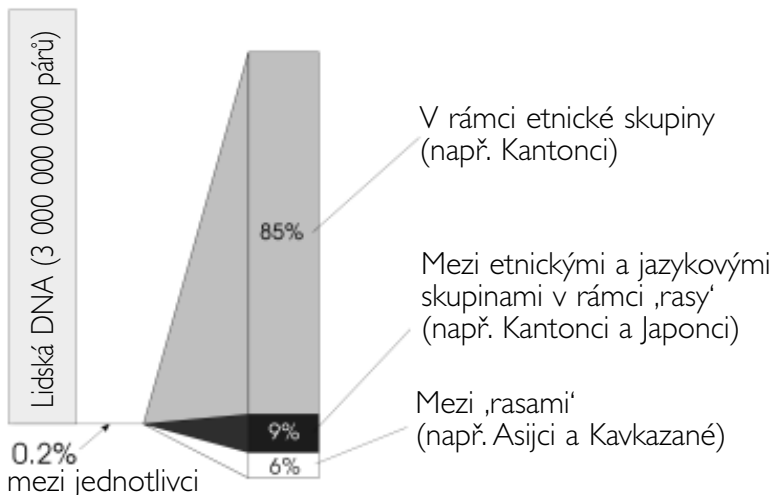
jiných skupin (např. barvu pleti). My je raději nazýváme “skupinami” než “rasami”, abychom se vyhnuli evolučním konotacím spojovaným se slovem “rasa”.

Všechny národy se mohou navzájem plodně křížit. To ukazuje, že biologické rozdíly mezi “rasami” nejsou velké. Ve skutečnosti rozdíly v DNA jsou nepatrné. DNA jakýchkoli dvou lidí na světě by se typicky lišily pouze v 0.2 %.² Z toho pouze 6 % má souvislost s rasovou kategorií; zbytek je variace “v rámci rasy”.

Antropologové obecně klasifikují lidi do malého počtu hlavních plemen, jako je bělošské (evropské nebo “bílé”),³ mongoloidní (které zahrnuje Číňany, Inuity nebo Eskymáky, a původní Američany), negroidní (černí Afričané) a australoidní (australští domorodci). V rámci každé klasifikace může být mnoho různých podskupin.

Téměř všichni evolucionisté by nyní řekli, že různé skupiny lidí neměly oddělené počátky. To jest, rozdílné skupiny lidí se nevyvíjely každá z jiné skupiny zvířat.

Tato genetická jednotka znamená například, že bílí Američané, i když jsou viditelně velmi vzdáleni černým Američanům ve fenotypu, mohou někdy mít tkáň více podobnou jim než jiní černí Američané.²

Proměnlivost v DNA mezi jednotlivci ukazuje, že rasové rozdílnosti jsou zanedbatelné

Takže by souhlasili s biblickým kreacionistou, že všechny skupiny lidí pocházejí ze stejné původní populace. Samozřejmě věří, že takové skupiny, jako jsou australští domorodci a Číňané, žily několik desítek tisíc let odděleně. Většina lidí věří, že mezi skupinami jsou tak obrovské rozdíly, že *muselo* uběhnout mnoho let, aby se tyto rozdíly vyvinuly.

Mnoho lidí se totiž domnívá, že viditelné rozdíly vznikají z toho, že někteří lidé mají jedinečné rysy ve své dědičné výbavě, kterou ostatní postrádají. Toto je pochopitelná, ale nesprávná myšlenka. Podívejme se například na barvu pleti. Protože různé skupiny lidí mají “žlutou”, “červenou”, “černou”, “bílou” a “hnědou” pleť, je nasnadě domněnka, že musí existovat mnoho různých kožních pigmentů nebo barviv. A jelikož různé chemické látky barviv by znamenaly různý genetický recept nebo kód v dědičném vzoru každé skupiny lidí, vyvstává skutečný problém. Jak by se mohly všechny tyto rozdíly vyvinout během krátké doby?

My všichni však máme ve své pokožce stejné pigmentové barvivo – melanin. Je to tmavě hnědý pigment, který vzniká v různém množství ve zvláštních buňkách v naší kůži. Kdybychom neměli *žádný* (tak jako lidé, kterým říkáme albíni, kteří dědí mutací způsobený defekt, a kteří nemohou produkovat melanin), měli bychom velmi bílou nebo růžovou pokožku. Mámeli trochu melaninu, jsme bílí Evropané. Kdyby naše kůže vytvářela hodně melaninu, byli bychom velmi tmaví černoši. A v tomto rozmezí jsou samozřejmě všechny odstíny hnědé. Další významné kožní pigmenty nejsou.⁴

Ve stručnosti, podle současného stavu poznání je skutečně důležitým faktorem v určování barvy kůže melanin a jeho vyprodukované množství.

Totéž platí analogicky nejen pro barvu kůže. Ať se podíváme obecně na jakýkoliv rys, žádná skupina lidí nemá nic, co by bylo podstatně odlišné od všeho, co je vlastní jakákoliv jiné skupině. Například asijské neboli mandlové oko se liší od typicky bělošského oka v tom, že v jeho okolí je více tuku (viz obrázek 1). Rozdíl tedy není kvalitativní, ale pouze kvantitativní.

Co dělá melanin? Chrání kůži před poškozením ultrafialovými paprsky ze Slunce. Jestliže máte příliš málo melaninu ve velmi slunečném prostředí, snadno se spálíte a

Obr. 1: Oko Kavkazana a Asijsce se liší tukovým polštářem

dostanete rakovinu kůže. Pokud máte hodně melaninu, a žijete v zemi, kde je málo slunečního záření, bude pro vás těžší získat dostatek vitamínu D (naše tělo totiž potřebuje sluneční záření pro tvorbu vitamínu D). Nedostatek vitamínu D může způsobit kostní poruchu, jako je křivice.

Také si musíme být vědomi, že se nerodíme s geneticky daným množstvím melaninu. Spíše máme geneticky daný *potenciál* produkovat jisté množství, a to množství roste v závislosti na slunečním světle. Například jste si jistě všimli, že když běloši (kteří v zimě tráví čas uvnitř) vyrazí začátkem léta na pláž, jsou všichni víceméně stejně vybledlí. Jak léto postupuje, někteří ztmavnou mnohem více než ostatní.

Jak to, že tolik barev kůže vzniknout během krátké doby? Nezapomeňte, že kdykoliv mluvíme o různých “barvách”, myslíme tím různé odstíny jedné barvy, melaninu.

Jestliže si člověk z velmi tmavé skupiny lidí vezme někoho z velmi světlé skupiny lidí, jejich potomci (nazývaní mulati) jsou středně hnědí. Dlouho se ví, že když se mulati vezmou, tak jejich potomstvo může mít téměř jakoukoliv “barvu” od velmi tmavé po velmi světlou. Pochopení této věci nám napovídá, jak zodpovědět naši otázku, ale nejdříve se musíme seznámit alespoň se základními principy dědičnosti.

Dědičnost

Každý z nás nosí ve svém těle informace, které nás popisují stejně, jako plán a technické údaje popisují dokončenou budovu. Neurčují pouze to, že budeme lidskými bytostmi a ne zelím nebo krokodýly, ale také to, zda budeme mít modré oči, krátký nos, dlouhé nohy atd. Když spermie oplodí vajíčko, *veškeré* informace, které určují, jak bude člověk zformován (když ignorujeme takové vnější faktory jako cvičení a dieta) jsou již přítomny. Většina těchto informací je v kódované formě v naší DNA.⁵ Abychom vysvětlili kódování, představte si kus provázku s korálky, který nese zprávu v Morseově kódu.

Kus provázku s použitím jednoduchého sledu tří krátkých korálků, tří dlouhých a opět tří krátkých korálků (které představují tečky a čárky Morseova kódu) a mezer mezi nimi může nést stejnou informaci, jako slovo “po-

moc” napsané na papíru. Celá Bible by mohla být takto napsána Morseovým kódem na dosti dlouhém kusu provázku.

Podobně vzor člověka je zapsán v kódu, který je přenášen na velmi dlouhých chemických provázcích DNA. Toto je daleko nejeftivnější známý systém uchování informací, který ohromně přesahuje jakoukoliv předvídatelnou počítačovou technologii.⁶ Tyto informace jsou kopírovány (a promíchávány) z generace na generaci, když se lidé rozmnožují.

Slovo “gen” označuje malou část těchto informací, která představuje instrukci např. pro pouze jeden typ enzymu.⁷ Můžeme mu jednoduše rozumět jako části “ zprávy provázku ”, který obsahuje pouze jednu specifikaci.

Například existuje gen, který nese instrukce pro tvorbu hemoglobinu, přenášejícího kyslík v červených krvinkách. Jestliže byl tento gen poškozen mutací (tak jako vznikají chyby v kopírování při reprodukci), instrukce budou chybné, takže často vytvoří poškozenou formu hemoglobinu, pokud ji vůbec vytvoří. (Nemoci jako jsou srpkovitá anémie a středomořská anémie vznikají právě z takových chyb).

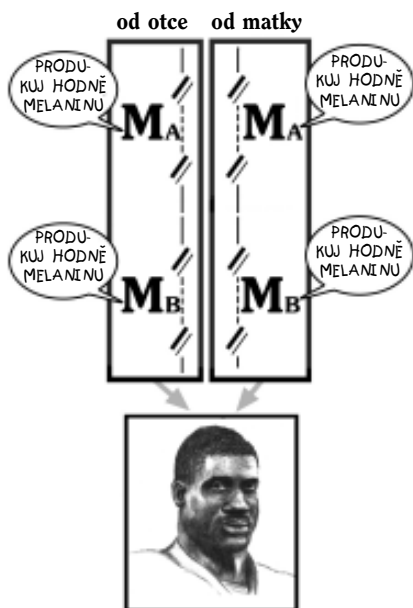
Máme-li tedy vajíčko, které bylo právě oplozeno – odkud pochází veškeré jeho informace, geny? Polovina pochází od otce (přenášena ve spermii), druhá polovina od matky (přenášena ve vajíčku).

Geny existují v párech, takže například u hemoglobinu máme dvě sady kódu (instrukcí) pro výrobu hemoglobinu, jedna pochází od matky a jedna od otce.

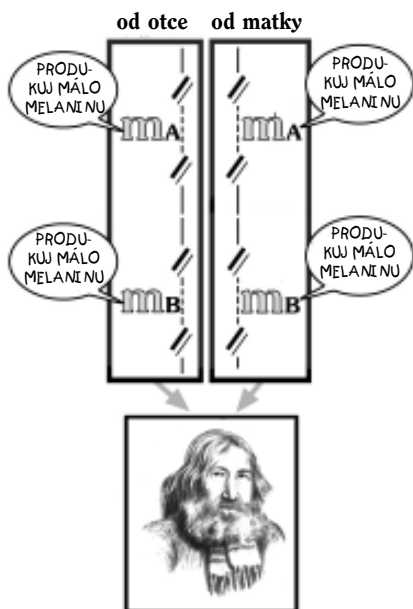
Toto je velmi užitečná ochrana, protože jestliže zdědíte poškozený gen od jednoho rodiče, který by buňky programoval k výrobě vadného hemoglobinu, stále můžete ještě získat normální gen od druhého rodiče, který bude pokračovat v předávání správných instrukcí. Tedy jenom polovina hemoglobinu ve vašem těle bude vadná. (Ve skutečnosti každý z nás nosí v sobě stovky genetických chyb zděděných od jednoho nebo druhého z rodičů, které jsou užitečně “překryty” shodným normálním genem od druhého z rodičů – viz kapitola 8 o Kainově ženě).

Barva pleti

Víme, že barva pleti je určována více než jedním párem genů. Pro zjednodušení předpokládejme, že jsou pouze dva,⁸ umístěné v chromozomech na pozicích A a B. Jedna forma genu, “M”, představuje instrukci k velké produkci melaninu, zatímco druhá forma genu,⁹ “m”, předepisuje pouze malou produkci melaninu. V pozici A bychom mohli mít pár $M_A M_A$, $M_A m_A$ nebo

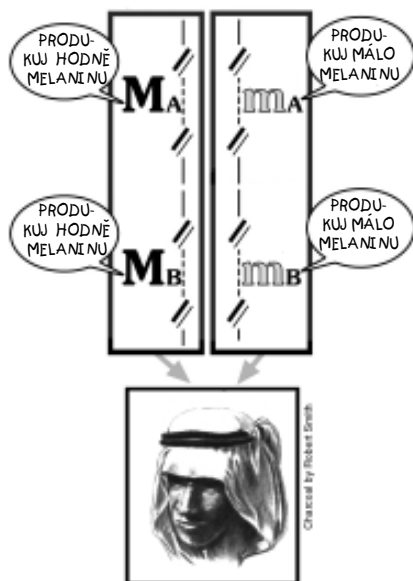

Obr. 2: „Černá“ kombinace genů

Obr. 3: „Bílá“ kombinace genů

$m_A m_A^{10}$, který by instruoval kožní buňky, aby vytvořily velké, střední nebo malé množství melaninu. Podobně v pozici B bychom mohli mít genové páry $M_B M_B$, $M_B m_B$ nebo $m_B m_B$, které dávají instrukce buňkám, aby vytvořily mnoho, středně nebo málo melaninu. Tedy velmi tmaví lidé mohou mít například kombinaci $M_A M_A M_B M_B$ (viz obrázek 2). Protože jak spermie, tak vajíčka takových lidí by mohly být pouze $M_A M_B$ (nezapomeňte, že pouze jeden z každého páru A nebo B jde do každé spermie nebo vajíčka), mohli by zplodit pouze děti s přesně stejnou kombinací genů, jakou mají oni sami. Takže všechny děti by byly velmi tmavé. Podobně velmi svět-

Obr. 4: „Hnědá“ kombinace genů

lí lidé s kombinací $m_A m_A m_B m_B$ by mohli mít spolu pouze děti shodné barvy (viz obrázek 3).

Podívejme se na kombinace, které by vznikly z rodičů, kteří jsou typem lidí s hnědou kůží nazývaní mulati, neboli $M_A M_A m_B m_B$ (například potomstvo ze spojení $M_A M_A m_B m_B$ a $m_A m_A m_B m_B$; viz obrázek 4).

Můžeme to znázornit diagramem nazývaným “tabulka kombinací” (viz obrázek 9 v příloze). Levá strana ukazuje čtyři různé kombinace genů možné ve spermatu otce a horní strana ukazuje kombinace možné ve vajíčkách matky (nezapomeňte, že rodič může předat pouze jeden z každého páru genů do každé spermie nebo vajíčka). Umístíme konkrétní kombinaci genu spermie a jedeme přes řadu do sloupce pod konkrétní kombinací genu vajíčka (jako kdybychom hledali místo na mapě ulic). Průsečík nám dává genetickou výbavu potomstva z konkrétního spojení spermie a vajíčka. Například, spermie $M_A m_B$ a vajíčko $m_A m_B$ by vytvořily dítě $M_A m_A m_B m_B$, úplně stejné jako rodiče. Ostatní možnosti znamenají, že pět úrovní melaninu (odstínů barvy) může vytvořit různé potomstvo z takového manželství mulatů, jak je zhruba naznačeno úrovní stínování v diagramu. Kdyby byly zapojeny tři páry genů, mohlo by vzniknout sedm možných úrovní melaninu.

Tedy rozmezí “barev” od velmi světlé do velmi tmavé může vzniknout třeba i v *jediné generaci*, kde na počátku stáli středně hnědí rodiče.

Jestliže manželé se shodnou kombinací $M_A M_A m_B m_B$, kteří jsou “čistě” černí (ve smyslu, že nemají vůbec žádné geny pro světlost) budou žít v prostředí, kde jejich potomstvo nenajde partnery světlejší barvy, potom všichni jejich potomci budou černí – výsledkem by byla čistá “černá linie”.

Jestliže by si “bílí” lidé ($m_A m_A m_B m_B$) brali pouze jiné bělochy a odstěhovali se do místa, kde by si jejich potomstvo nemohlo vzít tmavší lidi, výsledkem by byla čistá (ve stejném smyslu) “bílá linie” – ztratili by geny potřebné k vytvoření velkého množství melaninu a k tomu, aby byli tmavší.

Je tedy jednoduše možné, abychom u dvou středně hnědých rodičů získali nejenom všechny “barvy”, ale také skupiny lidí se stabilními odstíny barvy kůže.

A co skupiny lidí, které jsou trvale středně hnědé, jako máme dnes? To lze opět snadno vysvětlit. Jestliže ti, kteří mají geny $M_A M_A m_B m_B$ nebo $m_A m_A m_B m_B$, si nebudou brát lidi z jiné skupiny, budou mít pouze středně hnědé potomky – tak jak je tomu na obrázku 4 (můžete na to přijít, když si sami vytvoříte svou vlastní tabulku kombinací).

Pokud by se jedna z těchto linií měla křížit znovu s tou druhou, proces

by se obrátil. Za krátkou dobu by jejich potomci měli celou řadu barev, často v jedné rodině. Obrázek 5 ukazuje takzvaná nejúžasnější dvojčata Británie. Jedno má docela světlou pleť, zatímco druhé je zřetelně tmavější.

Samozřejmě, že to není překvapení, když si provedete cvičení na papíru podle toho, co jsme si řekli (náповěda, pokud si to chcete sami zkusit: matka nemůže být $M_A M_A M_B M_B$. Dvojčata ovšem nejsou identická dvojčata, která vzniknou ze stejného vajíčka – tj. jednovaječná).

Pokud by si všichni lidé na zemi brali svobodně kohokoliv a potom se náhodně rozdělili do skupin, které by se uzavřely, objevila by se celá nová sada genových kombinací. Je možné mít mandlové oči a černou kůži, modré oči a černé silně kudrnaté vlasy atd. Samozřejmě musíme mít na paměti, že způsob, kterým se geny projevují, je mnohem komplexnější než tento zjednodušený obraz. Například někdy jsou jisté geny navzájem spojené. Nicméně na základním principu se nic nemění.

I dnes často vidíme u konkrétní skupiny lidí rys, který je normálně spojován s jinou skupinou lidí. Například můžete občas vidět Evropana s širokým plochým nosem nebo Číňana s velmi bledou kůží nebo bělošským očima. Většina vědců nyní souhlasí s tím, že pro moderní lidi “rasa” má malý nebo žádný biologický význam. Zároveň je to silný argument proti názoru, že skupiny lidí se vyvíjely odděleně po dlouhá období.

Co se skutečně stalo?

Nyní můžeme zrekonstruovat skutečnou historii skupin lidí s použitím:

- informací, které nám dal Stvořitel sám v knize Genesis
- úvodních informací, zmíněných výše
- jisté úvahy o vlivu životního prostředí

První stvořený člověk, Adam, ze kterého pochází všichni ostatní lidé, byl

Obr. 5: Nejpozoruhodnější dvojčata v Británii

stvořen s nejlepší možnou kombinací genů – například pro barvu kůže. Dlouhou dobu po stvoření celosvětová potopa zničila všechny lidi s výjimkou člověka, který se jmenoval Noe, jeho ženy, jeho tři synů a jejich žen. Tato potopa velmi změnila životní prostředí. Poté Bůh přikázal těm, kteří přežili, aby se množili a naplnili zemi (Gen 9,1). Asi o sto let později se lidé rozhodli neposlušat Boha a pokračovat ve společné stavbě velkého města s věží, ústředního místa náboženského uctívání.

Z Genesis 11 se dovídáme, že do této doby existoval pouze jeden jazyk. Bůh odsoudil neposlušnost lidí tím, že jim dal různé jazyky, aby nemohli spolupracovat proti Bohu. Zmatek donutil lidi, aby se rozptýlili po zemi, tak jak Bůh zamýšlel.

Takže všechny skupiny lidí – černí Afričani, Indoevropané, Mongolové a jiní – vznikly až po Babylónu.

Noe a jeho rodina mohli pravděpodobně být středně hnědí s geny jak pro tmavou, tak pro světlou kůži. Střední barva pleti by se zdála být obecně nejvhodnější (dost tmavá, aby ochránila před rakovinou kůže, přitom dostatečně světlá, aby umožnila tvorbu vitamínu D). Jelikož Adam a Eva měli veškeré faktory pro barvu kůže, pravděpodobně byli také středně hnědí, s hnědýma očima a hnědými (nebo černými) vlasy. Ve skutečnosti je většina dnešní světové populace stále středně hnědá.

Po potopě, několik století před Babylónem, byl pouze jeden jazyk a jedna kulturní skupina. V rámci této skupiny tedy neexistovaly překážky pro manželství. To mělo tendenci udržovat barvu kůže populace mimo extrémy. Velmi tmavá i velmi světlá kůže se samozřejmě objevovala, ale lidé, kteří inklinovali těmito směry, si mohli svobodně vzít někoho světlejšího nebo tmavšího než byli sami, a to zajistilo, že průměrná barva zůstala zhruba stejná.

Totéž platilo i o jiných charakteristických znacích než barva kůže. Za těchto okolností by se však odlišné rozdíly ve vzhledu nikdy neobjevily. Abychom získali oddělené linie, bylo by potřeba rozdělit velkou množící se skupinu do menších skupin, to jest zabránit vzájemnému křížení mezi skupinami. To platí jak pro zvířata, tak pro lidské populace, jak ví každý biolog.

Dopady Babylónu

Přesně toto se stalo v Babylónu. Jakmile vznikly odlišné jazyky, vznikly okamžitě bariéry. Nejenom to, že si lidé nevyhledávali partnery, kterým nerozuměli, ale celé skupiny, které mluvily stejným jazykem, těžko navazovaly vztah důvěry s někým, kdo jím nemluvil. Z tohoto důvodu se skupiny stěho-

valy a byly nuceny vzdalovat se jedna od druhé do různých prostředí. Toto je samozřejmě to, co Bůh zamýšlel.

Je nepravděpodobné, že by měla každá malá skupina celou širokou škálu barev kůže, jako ta původní, větší skupina. Jedna skupina měla v průměru více tmavších genů, zatímco jiná mohla mít více světlých genů. Totéž se vyskytovalo i u jiných znaků: tvar nosu, tvar očí atd. A jelikož uzavírali sňatky pouze v rámci své vlastní jazykové skupiny, tyto rozdíly se nezprůměrovaly tak jako předtím.

Jak se tyto skupiny stěhovaly z Babylónu, setkávaly se s novými a různými podnebnými pásmy. To také ovlivnilo rovnováhu zděděných faktorů v populaci. Nicméně, dopady životního prostředí nejsou zdaleka tak důležité jako původní genetická skladba každé skupiny.

Tak například považujeme o skupině lidí, kteří se přestěhovali do chladné oblasti s malým slunečním svitem. Zde by členové s tmavou kůží nebyli schopni vytvořit dostatek vitamínu D, a tak by byli méně zdraví a měli méně dětí. Za čas by tedy členové se světlou kůží začali převažovat. Jestliže několik různých skupin odešlo do takové oblasti a jestliže jedna skupina nosila méně genů pro světlost, mohla tato skupina za čas vymřít. Takže přirozený výběr rozvíjí znaky, které *již existují*, ale nevytváří nové.

Je zajímavé, že evropští neandrtálci, kteří vyhynuli, ale jsou považováni za skutečné lidi, měli nedostatek vitamínu D, což je dokázáno tím, že mnoho jejich kostí bylo pokřivených. Ve skutečnosti právě toto, plus zaujatost pro evoluci způsobily, že byli po dlouhou dobu klasifikováni jako lidoopi. Je tedy docela přijatelné, že to byli lidé s tmavou kůží, kteří se přestěhovali do prostředí, pro které neměli vhodné geny barvy kůže. Všimněte si prosím znovu, že tento přirozený výběr, jak se mu říká, *nevytváří* barvy kůže, ale působí na stvořenou schopnost vytvářet kožní pigment, která již existuje.

Naopak lidé se světlou kůží by mohli ve velmi slunečných oblastech lehce dostat kožní rakovinu. Proto by lidé s tmavou pleť v těchto oblastech daleko snáze přežili a převládli.

Takže vidíme, že tlak prostředí může (a) ovlivnit rovnováhu genů ve skupině a (b) dokonce eliminovat celé skupiny. Proto tělesné znaky lidí do velké míry odpovídají prostředí, kde žijí (např. Seveřané mají bledou kůži, lidé žijící v rovníkovém pásmu tmavou).

Ale toto neplatí vždycky. Inuité (Eskymáci) mají hnědou kůži, přestože žijí v oblastech, kde není mnoho světla. Pravděpodobně mají genetickou výbavu $M_A M_A m_B m_B$, která nebyla schopna vytvořit světlejší kůži. Na druhé

straně původní obyvatelé Jižní Ameriky, kteří žijí na rovníku, nemají černou kůži. Tyto příklady potvrzují, že přirozený výběr nevytváří nové informace – jestliže genetická výbava skupiny lidí neumožňuje žádoucí variaci barvy, přirozený výběr žádnou takovou variaci vytvořit neumí.

Pygmejové žijí v horké oblasti, ale ve své husté džungli zřídka zažívají silný sluneční svit. Přesto mají tmavou kůži. Pygmejové mohou být dobrým příkladem dalšího faktoru, který ovlivnil rasovou historii člověka: diskriminace.

Lidé odlišující se od “normy” (např. velmi světlý člověk ve skupině tmavých lidí) byli historicky považováni za abnormální a byli skupinou odmítáni. Takový člověk si tedy těžko našel manželského partnera. Toto tedy dále eliminovalo světlé geny ve skupině tmavých lidí a naopak. Tímto způsobem skupiny měly tendenci “rasově se očisťovat”.

Zároveň v některých případech rozmnožování v rámci malé skupiny může zvýraznit společný neobvyklý rys, který by byl jinak odstraněn křížením mimo skupinu. V Africe existuje kmen, jehož všichni členové mají úplně zdeformované nohy následkem takového rozmnožování.

Vraťme se k Pygmejům. Pokud by byli lidé vlastníci geny malého vzrůstu diskriminováni, jejich malá skupinka mohla hledat útočiště v hlubokém pralese. Tím, že se brali pouze navzájem, si zajistili pygmejskou “rasu”. Skutečnost, že kmeny Pygmejů nemají vlastní řeč, ale mluví dialekty sousedních nepygmejských kmenů, tomu silně nasvědčuje.

Dopady volby

Jisté genetické charakteristické znaky možná ovlivnily skupiny lidí, aby se vědomě (nebo polovědomě) rozhodli, pokud jde o prostředí, kam se stěhovali. Například lidé s geny pro silnější, izolující vrstvu tuku pod kůží měli tendenci opouštět oblasti, ve kterých jim bylo nepohodlně horko.

Společné vzpomínky

Důkazy pro biblický popis lidských počátků jsou nejen biologické a genetické povahy. Jelikož všechny národy vzešly z rodiny Noeho před relativně krátkou dobou, lze očekávat, že nalezneme vzpomínky na katastrofickou potopu v příbězích a legendách mnoha skupin lidí. Je možné, že tento příběh nalezneme zkrácený v důsledku času a převyprávění. A skutečně, drtivá většina kultur zná příběhy, které vyprávějí o povodni, jež zničila celý svět. Často tyto popisy mají překvapivé paralely k pravdivému, původnímu popisu (jako je: osm lidí zachráněno na lodi, vyslání ptáků, duha a další).

Závěr

Usuzujeme tedy, že rozptýlení z Babylóna rozdělilo velkou množici se skupinu do malých množičích se skupin. To zajistilo, že výsledné skupiny měly odlišné skladby genů pro různé tělesné rysy. Díky samotnému rozptýlení se za krátkou dobu udržely v některých skupinách trvalé odlišnosti, kterým souhrnně říkáme “rasy”. Selektivní tlak prostředí dále modifikoval existující kombinace genů, tak aby tělesné charakteristické znaky každé skupiny odpovídaly jejímu prostředí.

Žádná evoluce genů od jednoduchých ke komplexním nenastala, neboť tyto geny vždy existovaly. Dominantní rysy různých skupin lidí jsou výsledkem různých kombinací již existujících stvořených genů plus některých malých degenerativních změn vzniklých mutací (náhodné změny, které mohou být zděděny). Původně stvořené (genetické) informace byly buď přeskupeny nebo degenerovaly, ale nic k nim nebylo přidáno.

Následky nesprávných názorů na původ ras

• Odmítnutí evangelia

Přesnost historických detailů Genesis je klíčová pro důvěryhodnost Bible a celého poselství evangelia.¹¹ Protože lidé věří, že u skupin lidí došlo k vývoji odlišných rysů a že nemohly všechny vzejít z Noeho rodiny (což je v rozporu s Biblií), došlo k oslabení víry v evangelium Ježíše Krista.

• Rasismus

Jednou z nejužívanějších omluv pro rasovou diskriminaci v moderní době je víra, že skupiny lidí se vyvinuly odděleně. Různé skupiny jsou tedy domněle v odlišných stádiích vývoje, a tak některé skupiny lidí jsou opožděné proti jiným. Proto nejsou všichni lidé stejně hodnotní. Tento způsob myšlení inspiroval Hitlera v jeho snaze odstranit Židy a Rómy a ustanovit “vládnoucí rasu”¹². Je smutné, že i někteří křesťané se nechali infikovat rasistickým smýšlením v důsledku evolucionistické indoktrinace, že lidé jiné barvy jsou „nižší“, protože jsou blíže zvířatům. Tyto postoje jsou naprosto nebiblické (např. Sk 17,26; Ko 3,11), ačkoliv biblické verše vytržené z kontextu jsou při pokusech ospravedlnit rasistické předsudky zneužívány dost často (viz dodatek 1).

• Negativní dopad na misi

Rozšíření víry v evoluci oslabilo horlivost v hlásání evangelia lidem v dalekých zemích. Představa divošských, zpola vyvinutých národů z nějakého důvodu nevyvolává stejnou misijní naléhavost jako představa, že naši “sourozenci”, kteří jsou nám časově a dědičně blízko, ještě neslyšeli evangeli-

um.¹³ I mnoho z nejlepších dnešních misijních organizací bylo ovlivněno, často nevědomky, touto hluboce zakořeněnou evoluční představou o vzniku jiných národů a jejich náboženství.

Všechny kmeny a národy jsou potomky Noeho rodiny!

Bible jasně ukazuje, že jakýkoliv nově “objevený” kmen nakonec pochází z Noeho. Není to skupina lidí, kteří ve své kultuře nikdy neměli vyvinutou technologii nebo znalost Boha. Naopak, jejich kultura (pocházející od Noeho) pramenila (a) ze znalostí Boha a (b) z technologie, která přinejmenším stačila k postavení zaoceánské lodě. List Římanům v 1. kapitole naznačuje hlavní důvod ztráty této technologie a kulturního úpadku (viz dodatek II). Je jím vědomé odmítnutí uctívání živého Boha našimi předky.

Z toho důvodu první prioritou při pomáhání “zaostalé” skupině lidí by nemělo být sekulární vzdělávání a technická pomoc, ale v první a hlavní řadě evangelium.

Ve skutečnosti “nejprimitivnější” kmeny mají dosud ve svém folklóru a náboženství vzpomínku na skutečnost, že jejich předkové se odvrátili od živého Boha Stvořitele. Don Richardson, misionář *Peace Child*, ukázal, že misijní přístup, který nebyl zaslepen evoluční předpojatostí, a který hledal tuto spojitost a využíval jí, přinesl hojnou a požehnanou žehň při mnoha příležitostech.¹⁴

Ježíš Kristus, Boží usmíření tváří v tvář lidskému odmítnutí Stvořitele,

JEDNA KREV

Skutky 17,26

ADAM A EVA
I Korintským 15,45
Genesis 3,20

**SYNOVÉ A
DCERY**
Genesis 5,4

**NOE, SYNOVÉ
A MANŽELKY**
Genesis 9,17-16

**LIDSTVO KOLEM
BABYLÓNSKÉ
VĚŽE**
Genesis 11,8-9

RŮZNÉ NÁRODY/KULTURY

je jediná pravda, která může skutečně osvobodit muže i ženy *každé* kultury, technologie, lidské skupiny či barvy pleti (J 8,32; 14,6).

Jsou černí lidé výsledkem prokletí Cháma?

Předchozí diskuse jasně ukazuje, že černá barva např. u Afričanů je jen jednou z konkrétních kombinací zděděných faktorů. To znamená, že tyto faktory, ačkoliv ne ve stejné kombinaci, byly původně přítomny v Adamovi a Evě. Myšlenka, že barva kůže černých lidí je výsledkem prokletí Cháma a jeho potomků, *nikde v Bibli není*. Nebyl to také *Chám*, kdo byl proklet, ale jeho syn Kenaan (Gen 9,18 a 25; 10,6). Kromě toho Kenaanovi potomci měli pravděpodobně středně hnědou kůži (Gen 10,15-19), ne černou.

Nesprávné učení o Chámovi bylo použito k obhajobě otroctví a jiných nebiblických rasistických praktik. Tradičně se věří, že africké národy jsou převážně chámitské, protože se má za to, že Kúšovci (Kúš byl synem Cháma: Gn 10:6) žili na území dnešní Etiopie.

Genesis naznačuje, že rozptýlení probíhalo pravděpodobně podél rodových linií a je možné, že Chámovi potomci byli v průměru tmavší než řekněme Jefetovi. Nicméně, mohlo to být klidně i naopak.

Rachab, zmíněná v rodokmenu Ježíše u Matouše 1, byla Kenaanka. Jako potomek Cháma si musela vzít Izraelitu. Protože to byl svazek schválený Bohem, je zřejmé, že konkrétní "rasa", ze které pocházela, nebyla důležitá. Záleželo pouze na tom, zda důvěřovala v pravého Boha Izraele. Rút, Moábka, také figuruje v genealogii Krista. Svou víru v pravého Boha projevila ještě před manželstvím s Bóazem (Rút 1:16). Jediná manželství, před kterými Bůh varuje, jsou manželství Božího lidu s nevěřícími.¹⁵

Lidé "doby kamenné"?

Archeologie ukazuje, že existovali lidé, kteří žili v jeskyních a používali jednoduché kamenné nástroje. Dodnes existují lidé, kteří dělají totéž. Viděli jsme, že všichni lidé na zemi pocházejí z Noeho a jeho rodiny. Genesis naznačuje, že před potopou existovala přinejmenším dostatečná technologie k výrobě hudebních nástrojů, pro zemědělství, k výrobě kovových nástrojů, k výstavbě měst a k postavení veliké lodi schopné plavby na moři. Po rozptýlení z Babylónu násilností vyvolané novými jazyky možná přiměly některé skupiny, aby se rozšířily velmi rychle a našly si útočiště, kde jen mohly.

V některých případech byly možná kamenné nástroje používány dočasně, do té doby, než se jejich osady plně rozvinuly a než našly a využívaly

například ložiska kovů. V jiných případech si možná původní odštěpená skupina s sebou nevzala potřebné znalosti. Zeptejte se dnes průměrné rodiny, kolik z jejich členů, kdyby měli začít znovu od nuly, by vědělo, jak najít, vytěžit a zpracovat kovy. Je zřejmé, že v mnoha skupinách nastala po Baby-lónu technologická (kulturní) degradace.

V některých případech možná přispělo drsné životní prostředí. Australští domorodci mají technologické a kulturní znalosti, které jsou nejhodnější s ohledem na jejich životní styl a potřebu přežít v suché krajině. Tyto znalosti zahrnují aerodynamické principy používané při výrobě bumerangů (z nichž některé byly udělány tak, aby se vrátily k tomu, kdo hází, zatímco jiné ne).

Někdy vidíme důkazy degradace, které neumíme vysvětlit, nicméně jsou skutečné. Například když Evropané přijeli na Tasmánii, našli u domorodců jen nejprimitivnější technologii. Neuměli chytat ryby a obvykle nevyráběli a nenosili oblečení. Přesto nedávné archeologické objevy naznačují, že dřívější generace měly znalosti a vybavení podstatně více.

Například, archeolog Rhys Jones věří, že v daleké minulosti tasmánských domorodců měli tito lidé vybavení k sešívání kůží do složitých oděvů. To je v rozporu s tím, že na počátku 19. století nosili pouze kůže přehozené přes rameno. Také se zdá, že v minulosti ve skutečnosti chytali a jedli ryby, ale když přijeli Evropané, tak to již po dlouhou dobu nedělali.¹⁶ Z tohoto vyvozuje, že technologie není vždy udržena a rozvíjena, může být také ztracena nebo opuštěna.

Animistické národy žijí ve strachu ze zlých duchů a často je pro ně tabu zdravý způsob života, jako umývat se nebo jíst plnohodnotnou stravu. To znovu ilustruje, jak ztráta znalosti pravého Boha Stvořitele vede k úpadku (Ř 1,18 - 32).

Poznámky

- 1 Odchytky mitochondriální DNA (příběh „mitochondriální Evy“) na celém světě byly pokládány za důkaz, že všichni lidé pocházejí z jediné matky, žijící v nevelké populaci před 70.000 až 800.000 lety. Nedávné zjištění počtu mitochondriálních mutací DNA toto období drasticky zredukovaly na pouhé tisíce let, zapadající do biblického rámce. Viz L. Loewe, S. Scherer: “Mitochondrial Eve: The Plot Thickens,” *Trends in Ecology and Evolution*, 1997, 12(11):422-423; C. Wieland: “A Shrinking Date for Eve,” *CEN Technical Journal*, 1998, 12(1):1-3.
- 2 J. C. Gutin: “End of the Rainbow,” *Discover*, November 1994, str. 71-75.
- 3 Populace indického subkontinentu je většinou kavkazského typu a její pleť má barvu od světlehnědé až k docela tmavé. Dokonce i v Evropě se vyskytuje barva pleti od velmi bledé po hnědou.

- 4 V menším rozsahu mohou barvu pleti ovlivnit i jiné substance, jako např. barevná vlákna proteinu elastinu nebo pigmentu karotenu. V každém případě však všichni máme v buňkách tytéž složky a způsob jejich předávání dalším generacím je takový, jak jsme zde načrtli. Jiné faktory mohou ovlivnit odstín vnímaný pozorovatelem jemněji, např. tloušťka pokožky, hustota a rozmístění krevních kapilár atd. Melanin, produkovaný buňkami zvanými melanocyty, se vlastně skládá ze dvou pigmentů, které také určují barvu vlasů. Eumelanin je tmavě hnědý, phaeomelanin je načervenalý. pokožka při opalování hnědne zvýšenou produkcí eumelaninu. Lidé s rezavými vlasy, kteří trpí nedostatečnou tvorbou eumelaninu, mají vyšší podíl phaeomelaninu. Je to patrně důsledek genetické poruchy, která činí jejich pigmentotvorné buňky „neschopnými reagovat na signály podněcující tvorbu eumelaninu“. Viz P. Cohen, “Redheads Come Out of the Shade,” *New Scientist*, 1995, 147(1997):18.
- 5 Většina této DNA je v jádrech buněk, ale část je v mitochondriích, které jsou v cytoplasmě mimo jádro. Spermie při oplození vajíčka předává pouze svou jadernou DNA. Mitochondriální DNA se dědí pouze od matky prostřednictvím vajíčka.
- 6 W. Gitt: “Dazzling Design in Miniature,” *Creation*, 1997, 20(1):6.
- 7 Kupodivu, někdy se dá táž sekvence DNA „čist“ odlišně a může mít tudíž víceznačný význam, začne-li se z jiného bodu. Tvořivá inteligence v pozadí tohoto „triku“ je ohromující.
- 8 Toto zjednodušení nemá nahrávat v náš prospěch. Čím více je genů, tím širší spektrum různých barev můžeme dostat. Příklad se dvěma geny má usnadnit pochopení principu.
- 9 Různé tvary genu se nazývají “alely”, to zde však není důležité.
- 10 Pro odborněji orientovaného čtenáře: tento typ genetického projevu, kde koncentrace alel ovlivňuje dědičný znak, se nazývá částečnou dominancí.
- 11 Ken Ham: *The Lie: Evolution* (Green Forest, AR: Master Books, 1987).
- 12 J. Bergman: “Darwinism and the Nazi Race Holocaust,” *CEN Technical Journal*, 1999, 13(2):101–111.
- 13 Např. R. Grigg: “Darwin’s Quisling,” *Creation*, 1999, 22(1):50–51.
- 14 D. Richardson: *Eternity in Their Hearts*, (Ventura, CA: Regal Books, Division of Gospel Light, 1986).
- 15 K. Ham: “Interracial Marriage: Is It Biblical?” *Creation*, 1999, 21(3):22–25.
- 16 R. Jones: “Tasmania’s Ice-Age Hunters,” *Australian Geographic*, No. 8, (Oct.–Dec. 1987), str. 26–45.
R.S.V. Wright, editor: *Stone Tools as Cultural Markers*, “The Tasmanian Paradox,” od R. Jonese (Canberra: Australian Institute of Aboriginal Studies, 1977).